

(Fremsat 27/1 88. Første behandling 12/2 88. Betænkning 12/2 88. Anden behandling 23/2 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 9 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til statsministeren:

»Kan statsministeren på baggrund af en tilsyneladende handlingslammet regering over for Folketinget sandsynliggøre, at regeringen evner at fortsætte?«

Af Preben Møller Hansen (FK) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 26/1 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/1 88).

Begrundelse

Preben Møller Hansen (FK):

På baggrund af de diskussioner, som vi har overværet dels i dette Folketing, dels i pressen og dels ved møder rundt omkring i landet, får man unægtelig det indtryk, at vi har en regering, der er handlingslammet, en regering, der ikke evner at regere dette land til den brede befolknings tilfredshed. Og når vi er i den situation, så er det også nødvendigt at stille spørgsmål til statsministeren, om han mener, han er statsminister for en regering, der evner at regere vort land. Det er sådan set baggrunden for den forespørgsel, der er stillet. Vi er selvfølgelig interesseret i at høre, om det er muligt for regeringen at regere dette land, eller om den er indstillet på at acceptere, at den ikke har de fornødne kvalifikationer, ej heller det fornødne mandat. Det er vigtigt for befolkningen at få kendskab

til, hvordan det forholder sig, og vi anmoder statsministeren om at give en redegørelse for dette.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Forespørgslen tekst bekræfter unægtelig den gamle sætning om, at det sete afhænger af øjnene, man ser med.

Der er to forhold, der kan handlingslamme enhver regering. Det ene er naturligvis stærke indre modsætninger, som betyder, at en regering ikke er i stand til at træffe beslutninger. Den situation foreligger ikke. Vi fire partier kan naturligvis have forskellig opfattelse i konkrete spørgsmål. Det er jo ikke så underligt, det er derfor, vi er fire separate partier. Men det har ikke hindret os i i tidens løb at træffe, hvad jeg nok synes jeg har lov at kalde endog særdeles vidtgående beslutninger. Der er og har bestandig været enighed mellem de fire regeringspartier om de grundlæggende linjer i regeringens politik.

Det andet forhold, som kan handlingslamme en regering, er, at et flertal i Folketinget ikke vil samarbejde eller direkte vedtager ting, som på afgørende måde ødelægger den politik, den som mindretalsregering søger at gennemføre. Skulle det ske, vil regeringen naturligvis blive lammet. Så kunne den ikke og så ønskede den heller ikke at fortsætte.

Men det er ikke sket; i ugerne op til jul fik vi jo tværtimod gennemført en omfattende eksportpakke og en betydningsfuld omlægning af arbejdsgiverafgifterne på grundlag af et bredt flertal. Vi fik også vedtaget finansloven for 1988, og det er uhyre praktisk at have sådan én.

Den finanslov var regeringen ikke tilfreds med. Vi havde ikke ønsket stigende offentlige udgifter, men det var der desværre flertal for, sådan som vælgerne nu engang sammensatte Folketinget i september.

Regeringen vil fortsat indbyde Folketinget til at bidrage til at løse de store opgaver, vi er stillet over for – og de er store, og de er svære, og det tager tid – først og fremmest at skabe flere arbejdspladser og fjerne underskuddet på betalingsbalancen.

Der er især to ting, som har skabt vanskeligheder for Danmark. For det første de internationale konjunkturer og de kraftige udsving i dollarkursen. Det kan vi jo ikke selv gøre noget